

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De exaltatione sancte crucis. Cap[itulum]. lxxvi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mese septembribus occurribilibus. Fo. ccxxv.

expirauit. Ille vero quasi negligentie consciens acturus penitentia ab ecclesia sua a fugit: et claves reliquiarum secum tulit. Que dum per mare nauigaret: castum in aqua ceciderunt. Episcopus autem quasi hoc diuine vtrionis ascribens: voulit se non ad sedem suam reuersurum: nisi claves ipsas disuinit rehabet. Sicque in habitu peregrino transmisso mare domini cuiusdam ortum colere cepit. Requisitus est ubi per se pennis a club: sed minime invenit. Dum autem quidam ex eis clericis ad eum querendam mare transire vellet scripturam ab angelo inueniunt lapidi sculptam continentem. Maurilius illac transfractasse: iesi ergo dum portum in nauicula transevit: piscis ingens in nauem percussit: que exenterantes claves in ventre repetiunt: quas bene recognoscunt. Maurilius cum clausibus in mari demersum putauerunt. Et duces redire disponerunt: hospitari sero apud dominum cum quo episcoporum morabat: maurilius vocari audierunt: eumque recognoscentes: ut repatriaret: exorarunt. Recusanti quoque et votum suum allegantibus claves ostendunt: sicut sanctum cum gloria ad sedem suam reducere: qui statim iuxta sepulturam pueri se prostrauit: nec ab oratione destitit quousque puer reuixit: quemque baptizatus renatus vocauit: et in lege domini eruditus successorem episcopatus habuit. Quendam die dominico securi ligna cedere: cuius manus contracta securi adheserat: post dies quinque penitentem sanum effectit. Maurilius in portu lydi summis enim quibusdam transire vellet: nec nauem habebat. Nauicula quedam ab alia parte fluvii posite sine aliquo ductore ad eum pervenerunt: et ipse cum omnibus angelico ducatu transiit. Qualeuit in pace. eccl. etatis sue anno: episcopus vero sui anno. xxx. idibus septembribus. Se pultus in ecclesia andegavensi miraculis clares. De exaltatione sancte crucis. Cap. lxxvi.

Xaltatio sancte crucis sub heracio imperatore facta est. Cum enim venerabile crucis dominice lignum a beatissima helena inuenitum esset: ut habetur supra in hystoria inventionis crucis. v. nonas maij: ita per medium ab ea sectum est ut ex eo crucem constantinopolim deferret: et crucem hierosolymis in thecis argenteis suo loco reseruaret. Multorum stagnum temporum labente curriculo permisit domino propter peccata suum populum flagellari. Losdroe rex persarum omnia regna terrarum orientis suo imperio subiugavit. Hierusalem autem vicens a sepulchro domini territus fugit: partem ramen dominice crucis ibidem ab helena relictam aportauit. Volens autem ab omnibus ut solus deus coll: turrim et auro et argento interlucentibus gemmis fecit:

et ibidem solis et lune ac stellarum imagines collocauit: per subtilem etiam et occultos aque ductus quasi deus desuper aquam fluens pluebat: et subterraneo specu equos quadrigas trahentes habebat: ut quasi turrim monerent: et tonitruum simularent. Filio quoque suo regno tradito: ipse in turrim refidebat: et fortia se crucem domini collocans: appellari se regem regum et dominum dominantium ab omnibus imperabat. Tunc imperator heraclius christianissimus cum exercitu copioso iuxta flumen danubium contra cosdroe filium pugnaturus aduenit. Et ibidem versis principibus placuit: ut ipsi soli super pontem duello configerent: et qui viceret existaret fine damno alterius partis exercitus imperium obtineret. Et si quis ex via partium principem suum suare presumeret: cruribus et brachis excisis in flumine mergere. Heracleus igitur se deo et venerande cruci: pro qua pugnabat: deuote commendans ambobus dudu in conflictu durantibus Christo annuente victoriam tandem obtinuit: et cosdroe filius interfecit. Statimque viuus eius exercitus quasi divinitus tractus se fides christiane subdidit: et sacrum baptisma suscepit. Losdroe autem ignorabat exitum bellum: quod cum ab oibus propter eius superbiam haberetur exodus: nemo eide indicare curauit: unde heracleus usque ad turrim ascendens ad thronum eius et improuiso peruenit: et cum in throno aureo repperit: eumque dixit: quod crucem domini iuxta eius modulum honorasset si baptismum et fidem christi suscipere vellet: vestram et regnum ab imperio acceptis obsidibus obtineret. Vinaute statim ipsum gladio intericeret. Eiusque hoc ille perfidus acquiesce re nolet: heraclius cum portinus decollauit. Sed quod rex fuerat: et cruce domini ex honora uerat ipsum sepeliri mandauit. Filius vero eius anno. x. que secus repperit baptizari fecit: et ipsum de sacro fonte leuauit: ac regnum paternum ei dimisit. Turrim vero destruxit argentum in pedem suis divisit: aurum vero et gemmas ad reparandas ecclesias quas tyranus destruxerat reseruauit. Sacra igitur crucem domini recuperans fiero solyma reportauit. Cum autem de monte oliveti descendens per portam quam dominus passurus intraverat: in equo regio et apparatu imperiali ingressus vellet: repente lapides porae descendenterunt: et inuicem quasi paries se clauserunt. Angelus quoque domini super portam signum crucis tenens apparuit: et imperatorem de pompa increpauit: dicens quod cum dominus ad passionem per ipsam tamquam intrauit: non cultu regis: sed humili residens asello: huius litaris exempli dereliquit: et his dictis angelus disparuit. Tunc imperator lachrymis infusus discalciatus et usque ad camisiam extutus crucem dominum accipiens usque ad portam bainulauit. Sicut portae se surrigit: liberum intrantibus patet ingressum. Ordo autem suauissimus qui eodem die quo crucem de turri cosdroe fuit sublata

E

Liber

¶q; hierosolymam de persarū prouincia fuit
rat illapsus tunc redit: oēsq; suavitate refecit.
Sicq; p̄iosa crux suo loco restituit: et antiqua
miracula renouantur. Mortuus est quidā su-
scitur: paralytici. iiii. curantur: leprosi. x. mi-
dan: ceci. xv. illuminant: a plurimis demones
effugantur: languoribusq; diversis multi libe-
rantur. Et sic imperator ecclesiis reparatis: et
regis munieribus dotatis ad propria remeas-
vit. Facta est autem hec crucis exaltatio. xvii.
kalen. octobris. Circa annos dñi. cccccxx.

¶ De sancto cornelio papa et mar. Cap. lxxvii.

Cornelius papa et martyris na-
tione romanus et patre castino Fa-
biano pape in pontificatu ro-
mano successit. Et sedit an-
nos tres menses. n. dies. x.
Dic constituit ut sacerdotes
sivellent pro certa causa iuu-
re possent. Hic rogat a qua-
dam lucina matrona: corpora apostolorū petri
et pauli de caracubis leuauit: ubi per annum ias-
cuerant: postq; ea greci furati fuerant: ut dictum
est supra in passione eoz. iii. kal. iulii. Et primū
quidem corpus beati pauli sepelit in predio
eiudē lucine in via ostieni. ad lat⁹ ubi decollar⁹
est. Deinde corp⁹ beati petri posuit intra locū
ubi crucifixus est. Inter corpora sanctorū epis-
coporū: in templo apollinis in monte aureo vati-
cani palati⁹ heroniani. Hic beatus martyris a
decio cesare cū suis clericis in exiliū relegatus
est centuncellis. Ibiq; a sancto cypriano epo
carthaginē. epistolas confortationis accepit.
Tandem de exilio reductus decio presentatur: et
dum immobilis in fidei confessione permane-
ret. Iussit os eius plumbatis cedi: et deinde
ad templū martis adduci: ut aut ibi sacrificia-
ret aut sententia capitalem subiret. Cum ergo
illuc duceretur: miles quidā nomine cerealis
euz rogauit ut ad domum suam diuerreret: et pro-
yfore eius salutis: que per annos. v. paralyti-
ca iacebat oraret. Que duz ad orationē eius sa-
nata esset. xxi. milites cū ipa et viro suo: dño cre-
diderunt: et a cornelio baptizati sunt. Qui oēs
subente decio ad tempū marris deducti et expu-
tes in idoli vna cum sancto cornelio decollati
sunt. Quorū omnī corpora a lucina prefata in
cimiterio calixti sepulta sunt. xviii. kalen. octo-
bris. Circa annū domini. cclii. Hic sanctus
papa ad fabianū antiochene eccleſie episcopū
scriptit epistolaz de romana italica et apriſcana
synodo. Item alia de nouato et alijs qui lapſi
erant. Tertiam de his que in synodo gesta
sunt. Quartam ad modum prolīcam: nouatiāne
heres anathēma continentem: et causas. Hec
hieronymus in libro de viris illustribus.

Octanus

¶ De sancto Eypisano episcopo
et martyre. Cap. lxvii.

Vprianus

Earpagin. epis-
copus et martyris
passus in ipsa cl-
uitate aphrica
na sub valeriano et galleno im-
peratorib⁹ galero maximo pa-
cosule. Qui postq; multos dñi
stianos ad martyriū verbis et
literis confirmasset. Paterno
proconsuli presentatur. Et postq; a fide nulla
tenus mutari posset: in exilio ab eodē missus
est in insula cordubitanā. Post aliquot mēses
inde revocatus est a galerio maximo qui pater
no successerat. Et cū ad sacrificia deo cogere
tur: et sacrificare noller: sententia ab eo capita-
lem accepit. Quia lecta per norariū cyprianus
dixit: deo gratias. Hicq; ad locū cū spiculatori
venisser: precepit suis: ut eidē spiculatori pro
mercede. xxv. aureos darēt. Accipielq; binhē
manu sua oculos tepit et coronā suscepit. Reſe-
runt etiā passi cū eo crescentianus victor rosus
et generalis. xvii. kalē. octobris: circa annū
dñi. ccvi. Quorū corpora a christianis sepulta
sunt in via appallensi iuxta piscinā eiudē car-
thaginensis ciuitatis. Hic beatus martyris nō
dum ad fidē xp̄i cōversus: primū gloioſe rhe-
torice docuit: deinde xp̄ianam p̄fessus fidē: et
carthaginensis ep̄s constitutus: multa scriptis
multaq; cōposit. Nā ingenti hui⁹ supernacū
est indecē texere: cū sole clariora eius sint ope-
ra. Scriptissime dicis de lapsis volumē egregium
contra nouatianos. Itē sacramentorū librū exi-
mū. Itē aliū de laude martyriū ad cornelii pa-
pā. Epistolaz oco. Lōtra nouatū et nouatianū
diuersos tractatus et ep̄las: in quib⁹ corū con-
demnatō errores. Epistolaz volumē grāde ad
diuersos scriptaz sonativalde ornatū eloquio.
Hec hieronymus libro de viris illustribus.

¶ De sancto Tobia susto.

Cap. lxxix.

Tobias

vir sanctus cu-
ius pfectio
scriptis et
suo ipſi ſpe-
ciali libro colligitur: a beato
hieronymo et iosepho inter
patres sanctos testimoniū ve-
teris numerat. Dic et tribu et
civitate neptalim unus fuit
ex captiuis filiis israel a salmanasar rege affe-
riorū in assyrios translatis: qui in captiuitate
posuit: vita in veritatis non defervit: adeo ut cō-
tribulib⁹ suis enīs: ad oxādū vitulos aureos:
quos fecerat hieroboā rex iisū: iste solus ireret